

شنبه 15 تیر 1398 - 3 ذی القعدة 1440 - 6 جولای 2019

تصویب قرارداد الحاق ایران به سازمان یونسکو در پاریس توسط مجلس شورای ملی (1327ش)

تصویب قرارداد الحاق ایران به سازمان یونسکو در پاریس، توسط مجلس شورای ملی (1327ش)، سازمان تربیتی، علمی و فرهنگی ملل متحد، یونسکو، پس از پایان جنگ جهانی دوم در پاریس با حضور نمایندگان 43 کشور تاسیس شد. یونسکو علاوه بر توجه به امور علمی، تربیتی و فرهنگی کشورهای عضو، به مرمت خسارات فرهنگی ناشی از جنگ و نیز کوشش در راستای گسترش صلح و رفع سوء تفاهات بین‌المللی می‌پردازد. از این رو، دولت ایران در 30 اردیبهشت ماه سال 1325 ش، قبول اساسنامه یونسکو را در هیئت وزیران به تصویب رساند. در نهایت قرارداد الحاق ایران به این سازمان در نیمه تیرماه سال 1327 ش از تصویب مجلس شورای ملی گذشت و کمیسیون مزبور، فعالیت رسمی خود را شروع کرد. تالیف و چاپ کتاب ایران به زبان انگلیسی، شناسایی و معرفی ارزش‌های فرهنگی ایران برای دیگر کشورها و حفظ میراث فرهنگی کشور و دیگر فعالیت‌های فرهنگی، از جمله کارهای این کمیسیون به شمار می‌رفت.

حلت آیت‌الله سیدحاج‌آقا خاмене‌ای، پدر بزرگوار، مقام معظم‌له، هدی "آیت‌الله خاмене‌ای" (1365ش)، آیت‌الله سیدجواد حسینی خاмене‌ای، از علمای بزرگ، مجتهدان پرهیزگار و روحانیون زاهد روزگار، در حدود سال 1274 ش (1313ق) در شهرستان خاмене در نزدیکی تبریز در آذربایجان شرقی زاده شد و تحت تربیت پدری فقیه و عالم رشد کرد. وی در جوانی سفری به عتبات عالیات و مشهد مقدس انجام داد و در همین سفر بود که معنویت و صفای روحانی حوزه علمیه مشهد او را مجذوب ساخت و رحل اقامت دائمی در آن شهر افکند. سید جواد در مشهد از حوزه درسی آیت‌الله آقا زاده خراسانی و حاج آقا حسین قمی کسب فیض نمود و به مدارج عالی رسید. ایشان در سال 1305 ش برای ادامه تحصیل به نجف اشرف عزیمت نمود و در درس حضرات آیات: میرزای نایینی و سیدابوالحسن اصفهانی شرکت جست. آیت‌الله سید جواد خاмене‌ای در روزهای سیاه اختناق رژیم ستم‌شاهی، رنج و فشار روزافزون آن دستگاه جبار را بر خانواده و فرزندان خود تحمل کرد و در همه عمر، روی خوش به دشمنان اسلام نشان نداد. از دامان این عالم بزرگوار، فخر عالم اسلام و تشیع، مقام معظم رهبری، حضرت آیت‌الله سید علی خاмене‌ای برخاسته است. این فقیه فرزانه سرانجام پس از سال‌ها تدریس و زندگی فقیرانه و در کمال زهد و قناعت در پانزدهم تیر 1365 ش برابر با 27 شوال 1406 ق در 91 سالگی وفات یافت و در جوار مرقد مطهر امام رضا (ع) به خاک سپرده شد. در هنگام فوت این عالم بزرگوار، فرزند برومند ایشان، حضرت آیت‌الله "خاмене‌ای" مدظله، دوران ریاست جمهوری خود را می‌گذراندند.

حلت استاد کبیر "آیت‌الله سیدمحمد فیشاکی"، فقیه محقق و عالم امامی، (1316 ق)، از بزرگان علمای شیعه در اوایل قرن چهاردهم هجری و از سیدمحمد بن امیر سید قاسم طباطبایی فشارکی اصفهانی، از بزرگان علمای شیعه در اوایل قرن چهاردهم هجری و از شاگردان میرزای شیرازی است. او در همان زمان، مرجع تدریس افاضل بسیاری در سامرا بود. پس از وفات استاد، راهی نجف اشرف گردید و حوزه‌های تدریس وی نیز در آن سامان برپا شد. میرزای نایینی و حاج شیخ عبدالکریم حائری و دیگر بزرگان از شاگردان ایشان هستند. مراتب علم و فضل آیت‌الله فشارکی به اندازه‌ای است که درکلمات برخی از بزرگان به "استاد کبیر" معروف می‌باشد. علی‌رغم فراهم بودن شرایط لازم جهت به دست گرفتن ریاست علمی و مرجع دینی، به این امور اعتنا نیکرد و تنها به تدریس و تالیف پرداخت. إصالة البرائة، الاغتسال و الغرغرة

المُحَمَّدِيَّة از آثار اوست. مدفن این عالم بزرگ در نجف واقع شده است. درگذشت "جورج سیمون اهم" فیزیک‌دان معروف آلمانی (1854م) در 16 مارس سال 1789م در باواریا در آلمان متولد شد و در دوران تحصیل به فیزیک علاقه‌مند گردید. وی در جوانی ضمن تدریس در دبیرستان، به تحقیق درباره تهیه جریان برق پرداخت و چون توان خرید ابزار لازم را نداشت، پاره‌ای از آنها را خودش ساخت. سیمون اهم در پی مطالعات و تحقیقات بسیار در علم فیزیک، قوانینی را در زمینه الکتریسیته کشف کرد که علی‌رغم ایجاد دگرگونی بسیار در فیزیک، برای کاشف آن فایده‌ای جز مخالفت‌های شدید و ترک شغل دبیری از دبیرستان نداشت و او مدت شش سال با فقر دست به گریبان بود. با این حال اهم به تلاش خود ادامه داد و رفته رفته کشف او در زمینه الکتریسته مورد توجه و استفاده علمی و عملی واقع گشت به طوری که در سال 1841م مدال انجمن سلطنتی و در سال 1842م عضویت این انجمن به او اعطا و پیشنهاد گردید. اهم پس از چندی مورد توجه همگان قرار گرفت و به استادی دانشگاه مونیخ رسید. به پاس خدمات این فیزیک‌دان برجسته، واحد مقاومت الکتریکی، اهم، نام‌گذاری شده است. سیمون اهم سرانجام در 6 ژوئیه سال 1854م در 67 سالگی درگذشت.

تولد "دانتیه الیگیری" ادیب و شاعر، بلندآوازه ایتالیا (1265م) در 6 ژوئیه 1265م در شهر فلورانس ایتالیا به دنیا آمد و تحصیلات خود را در دانتیه الیگیری، ادیب شهیر و نامدار ایتالیایی در 6 ژوئیه 1265م در شهر فلورانس ایتالیا به دنیا آمد و تحصیلات خود را در دانشگاه زادگاه خود به پایان رساند. وی سپس وارد ارتش شد و پس از مدتی با فعالیت در مشاغل سیاسی به مدارج بالایی دست یافت اما با توطئه‌های دشمنانش، از کارها برکنار شد. او به رشته‌های مختلف دانش و ادب

علاقه‌مند بود و همه دانش‌های زمان خودش را آموخت و سرآمد اقران گردید. در این میان، دانته در جنبه‌های گوناگون زندگی جسمی و روحی نیز به استادی دست یافت. دانته در جوانی دل درگرو بناتریس نهاد و به خاطر این عشق که از تاریخی‌ترین عشق‌های دنیاست، قطعه زیبایی زندگی نو را سرود. همچنین عشق به بناتریس بود که مایه اصلی شاه‌کار بدیع کمدی الهی دانته گردید. این کتاب که در سه قسمت دوزخ، برزخ و بهشت و هر کدام در 33 بند سروده شده است، به عنوان بزرگ‌ترین اثر دانته، در جهان بی‌مانند است و از حیث ژرفی اندیشه و نیروی تخیل و لطافت و ظرافت و تدابیر سیاسی و شرح احساسات مذهبی بی‌همتاست. دانته در این اثر، از سفر یک روح حکایت می‌کند که دو مظهر فلسفه و دین، آن را هدایت می‌کنند. اشعار فلسفی این کتاب، ترکیبی است از جریان اندیشه‌های خاص با بیانی بسیار درخشان در وجود فردی مؤمن و شاعر. دانته در مرکز دنیایی خیالی‌انگیز قرار گرفته که با تناسب و خوشاهنگی خاص، عالم شاعرانه و عالم الهی و دنیای محسوس و مافوق محسوس را به هم پیوند می‌زند. در سفر روحانی که شاعر در جستجوی خیر مطلق انجام می‌دهد، عشق بشری که نیز سهمی دارد، عشقی که دانته، بنای همه آثار خود را بر آن نهاده است. بشری زیبایی را دوست دارد، زیرا خدا، کمال همه زیبایی‌ها و غایت و محبوب مخلوقات است. ریشه ادراک روحی و مذهبی دانته، در دانش و ایمان جای دارد. دانته به نقطه‌های می‌رسد که عالم طبیعت و عالم رحمت الهی، یکدیگر را تلاقی می‌کنند و به این طریق، دانته داور زندگان و مردگان می‌گردد. دوزخ در کتاب دانته، قلمرو ظلمت است. گردابی دردناک که آدمی با رها کردن فضیلت و تقوا در آن غوطه‌خور می‌شود. برزخ نیز کوه دشواری است که انسان پس از صعود به قله آن، به آسمان‌ها دست می‌یابد و در اینجا است که ارواح از دردهای خود رها می‌گردند، بهشت نیز در کتاب دانته، عبارت است از زندگی ابدی که در جریان زمان جای دارد و زندگی مافوق طبیعی و عالم رحمت الهی است. حضور دانته در همه جای این اثر منظوم احساس می‌شود. دانته زائر دنیای خیالی‌انگیزی است که آن را چون دنیای واقعی و قابل درک و احساس می‌سازد، زیرا خود از این دنیا دیدن کرده و آن را خوب می‌شناسد. کمدی الهی، تصویر مردی است که در عین حال، تصویر جهان است. در کتاب "سلطنت"، وی رفتار انسانی را از زاویه تقدیر ماورای طبیعی می‌نگرد اما از طبیعت آدمی نیز غافل نمی‌شود. از نظر دانته، انسان، فردی است در دولت و عضوی از هیأت اجتماعی که باید در صورت ضرورت جان خود را نیز فدای مصلحت اجتماع نماید، اگرچه تصریح می‌نماید خیر نهایی خداست و انسان اخلاقی به طور مستقیم تابع خداست. دانته هنرمندی است که عالم بشریت نظیر او را کم دیده است. معماری است که در بنای باشکوه شعر، همه حساب‌های دقیق را برای پی‌ریزی در نظر داشته و هرگز ادراک تناسب و هماهنگی در ساختمان این بنا از چشم او دور نمانده است. همین امر، هنرمندی معجزه‌آمیز و نبوغ وی را آشکار می‌سازد. صاحب نظران معتقدند در هیچ زمانی و به قلم هیچ کسی جز دانته، ممکن نبود چنین کتابی نوشته شود و همه بر این نظر اتفاق دارند که اگر شش تن از بزرگ‌ترین نویسندگان تمام اعصار و قرون را بشمارند، یکی از آن‌ها دانته خواهد بود. او خصوصیات شعر ایتالیایی را تثبیت کرد و با تخیل بلند و قوی خود، قدرت فراوانی در توصیف جزئیات از خود نشان داد. اشعار او به موسیقی شباهت دارد و او را یکی از بزرگ‌ترین شاعران عهد باستان و عصر جدید نموده است. دانته به اتفاق عده‌ای از شعرای عصر خویش، مکتب ادبی تازه‌ای بنیاد نهاد که سبک تازه ملایم نام داشت. شعار این مکتب آن بود که شعر ایتالیایی از حالت ابهام و پیچیدگی بیرون آید و ساده و روان باشد. سال‌های پایانی زندگی دانته به فعالیت‌های سیاسی و نیز تبعید و آوارگی گذشت تا این‌که پس از بیست سال دربردی، سرانجام در 14 سپتامبر 1321م در 56 سالگی درگذشت. زندگی نوین، کمدیا، منازعه آب و خاک و نامه‌های منظوم از دیگر آثار اوست.

مدگ "توماس، مه"، فیلسوف و متفکر معروف انگلیسی (1535م) (ن.ک: 7، ق.به) توماس مور، متفکر برجسته در سال 1529 میلادی توسط هنری هشتم پادشاه انگلستان به مقام صدراعظمی سلطنت انگلستان منصوب شد. این انتصاب علی‌رغم این که توماس مور اقدام هنری هشتم در طلاق دادن ملکه کاترین آراگون و ازدواج با آن بولین را تقبیح کرده بود، صورت گرفت. توماس مور نخستین فرد غیرروحانی بود که به مقام صدراعظمی انگلستان منصوب شد. روابط توماس مور و هنری هشتم از هنگامی که شاه قانون جدایی از کلیسای کاتولیک و تاسیس کلیسای مستقل انگلستان را تصویب کرد، تیره شد. سرتوماس مور علاوه بر نقشی که در تاریخ انگلستان داشت بیشتر به دلیل نوشتن کتاب مشهور «اتوپیا» (جامعه آرمانی) نامش تا به امروز باقی مانده است. این متفکر برجسته به دستور هنری هشتم پادشاه خودخواه و بوالهوس انگلستان گردن زده شد، زیرا حاضر نبود تحت هیچ شرایطی تسلیم خواسته‌های این پادشاه مستبد و خونخوار شود.